

Boekbespreking van: “de Grote Hermeskoppen, drukken en kleurnuances” van Stavros Andreadis - door Ruud Verberne

Eind vorig jaar verscheen een uniek grootformaat boek (36 x 26 cm) over de Grote Hermeskoppen (hierna: GHK). Het is geschreven in het Grieks en Engels en samengesteld door Stavros Andreadis en telt 160 pagina's. Alles is fraai vormgegeven op oogstrelend mat gesatineerd licht crème papier, en gevat in een luxe linnen raster hardcover met in goudopdruk de uitgelichte munt van Hermes.

De auteur, Stavros Andreadis, is een gerenommeerd verzamelaar en exposant van de GHK. Met zijn collectie gooide hij de hoogste ogen op tentoonstellingen over de gehele wereld. Hij is met reden twee keer geëerd met de publicatie van een boek in de Edition d'Or-serie: nr. 28 in 2011 en nr. 60 in 2021. Met dit boek deelt hij met ons zijn fascinatie voor dit mooie, onuitputtelijke verzamelgebied en beoogt hij de GHK-verzamelaar te helpen bij de verzameling onderscheid te maken tussen de verschillende drukken en kleurvarianten van elke nominale waarde van de GHK. Daarmee toont hij zich tevens de gepassioneerde verzamelaar die hij altijd al is geweest.

Het waarom van de vele varianten, waar vele verzamelaars al door de jaren heen op hebben gestudeerd en soms de tanden stukgebeten - en nu nog. Het draait natuurlijk naast het soort papier dat werd gebruikt, om de pigmenten die bij de druk van elke kleur werden gebruikt en met de hand werden gemengd, zaken waar we helaas verder niets in detail van weten. Wel kennen we natuurlijk de verschillende druk methodes, die evenzeer van invloed zijn geweest. Alle uitgaven, zoals die vandaag de dag zijn gerubriceerd in de Hellas catalogus als basis nummer, komen aan bod - met enkele uitzonderingen: H6c, H12IIc, H22a, H22d, H41g en H49d. Daarbij behandelt de auteur de diverse drukken ook hoofdstuksgewijs in een beknopte toelichting. Elk zegel staat in elke variant uitvergroet (+ 50%) en, indien beschikbaar, 5 maal afgebeeld in zo natuurgetrouw mogelijke kleuren. Daarbij zijn de randen van elk zegel met geavanceerde fotoshoptechniek mooi gelijk gemaakt. Dat is weliswaar wat kunstmatig, maar het oogt prachtig en laat de kleuren, het primaire doel van dit boek, mooi uitkomen.

En niet alleen de voorzijde is afgebeeld, maar er direct onder is ook de achterzijde opgenomen in hetzelfde formaat. Ook de kleur van het papier en de controle cijfers spelen bij de classificatie van de meeste GHK immers een belangrijke rol.

In de wetenschap dat inmiddels nog 3 leden uit onze studiegroep het boek in hun bezit hebben, werd een Teams vergadering belegd. Daarin hebben wij ons nader gebogen over de inhoud van het boek. En met name naar de schaarse varianten gekeken, waarvan er in het boek maar één of enkele staan afgebeeld, en die besproken. Zoals de variaties van de 5 Lepta Parijse druk (H 3), waarvan de als olijfgroene aangemerkte variatie eerder als donker grasgroen overkomt.

Verder hebben we van de voorlopige uitgifte de Pruisischblauwe 20 L (H 8Ia) met de quadrille achtergrond besproken en de diepblauwe variant (H8IIa) en de donker ultramarijne versie (H 8IIb) daarvan, beide met de vaste achtergrond van de munt.

Van die laatste bestaat ook een lichtere kleurvariant, zie rechts. Ja, uiteraard zonder CC....

Bij de opvolgende reeks van de grove drukken misten we bij de chocoladekleurige 1 Lepton (H 9Ia) een variant met de karakteristieke halo achter het hoofd. Die hebben wij hier toegevoegd, zie afb. links).

Bij zijn broertjes in de kleurvarianten van de fijne druk (H 9II, a, b en c) vonden we nog de pale chocolate 'non typical impression' terug – zie hierna in een blokje van 4, het reliëf ontbreekt bij dit zegel - die wat ons betreft in de volgende Hellas catalogus net als voorheen weer mag worden opgenomen als 9 IIcb.

Opmerkelijk is ook de kleur van H 201A; in de Hermes catalogus heet deze “Light mauve on blue” te zijn, maar in het boek is een donkerder dan donker mauve exemplaar afgebeeld.

Daarnaast huldigen wij de opvatting, dat de emerald groene 5 L zonder CC (H 55a) eigenlijk een H 49e is, waarvan het CC ontbreekt.

En van de orangerode 10 L met CC op crème papier (50c) komen zegels voor met het CC in brownish red die onder de H 50c officieel als aparte kleur te boek staat. De oranje-vermiljoene 10 L op lavendelkleurig papier (H 40d) oogt in de praktijk eerder als lichtgrijs papier.

Van de orangerode 10 L op blauw papier (H 40e) signaleren wij er een uit onze collectie die op loepzuiver blauw papier is gedrukt.

De laatste “bronze” on blue (H 421c) die in het rijtje van vijf staat afgebeeld (pagina 113) komt ons eerder voor als licht auberginekleurig.

Een van de lastigste zegels vinden we de (light) olive green, de laatste uit de rij van vijf (H 49c, pag. 130) en meer in het algemeen het onderscheid in kleur tussen de afgebeelde H 49c, 49e en 49g.

Maar het zijn juist deze discussies die voor ons extra glans verlenen aan het classificeren.

Tot slot voeren we van onze kant nog graag een extra variant aan op de red brown with short beard (H 15°), een zeer lichte afdruk, waarbij de kaderlijnen bijna geheel zijn weggevallen, op helder wit papier.

Onze afdronk van dit boek is overigens unaniem: het is niet alleen het mooiste, maar tevens beste boek over de kleur van de GHK dat wij tot dusver onder ogen kregen.

Niet alleen een absolute aanrader maar ook een MUST voor elke GHK-verzamelaar. Want het boek is in de praktijk een reuze gebruiksvriendelijke kleurenkaart in niet minder dan 1144 verschillende tinten. Het is verkrijgbaar bij de e-shop van Karamitsos en kost € 170 inclusief verzendkosten.